

РЕШЕНИЕ

№ 7157

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10121** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 и сл. от АПК. Образувано е по отрицателен установителен иск на С. И. И., срещу РДНСК – С. с правно основание чл. 292 от АПК с искане съдът да установи, че не се дължи изпълнение на заповед № ДК-02-ЮЗР-392 от 20.11.2012г. на началника на РДНСК - ЮЗР за премахване на незаконен строеж: „Надстройка на съществуваща сграда“, находяща се в УПИ V-9, кв. 15, м. „ГГЦ“, зона Г-14 по плана на [населено място], поради настъпили след издаването на заповедта нови факти – изтичане на погасителна давност.

Ищецът посочва, че е наследник единия адресат на заповедта – Л. И., която е съсобственик на строежа, заедно с бащата на ищеца. Жалбата срещу заповедта за премахването е отхвърлена с влязло в сила решение по адм. дело № 499/2013г. на АССГ. Надстрояването е извършено през 90-те год. на мин.век и със заявление от 20.11.2013г. е поискано узаконяването му на основание §127, ал.2 и 3 от ПЗР на ЗИДЗУТ. Искането е отхвърлено със заповед на началника на РДНСК ЮЗР, потвърдено с влязло в сила на 29.06.2015г. решение по адм.дело № 6499/2014г. на АССГ. От този момент ответникът не е предприел действия по премахване на строежа. Водените след това съдебни дела - №1232/2015г. по иск по чл. 292 от АПК, и №8915/2015г. по молба за отмяна на влязло в сила решение, не прекъсват давността. Първото действие, извършено от ответника, по изпълнение на заповедта за премахване, е поканата за доброволно изпълнение от 05.10.2021г. Дори да се приеме, че с обезпечението по адм. д. № 1232/2015г. на АССГ давността е прекъсната, след

29.06.2015г. е започнала да тече нова давност, която е изтекла преди изпращане на поканата. Този факт не се променя и от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, когато спирането на давността е за около 70 дни. Извън поканата, на ищеца не са съобщени никакви други действия по изпълнение на заповедта за премахване. Поради това претендира, че същата не подлежи на изпълнение към момента поради изтекла спрямо него 5-годишна погасителна давност. Претендира разноски по списък. Подробни съображения развива в писмена защита от 12.11.2021г.

Ответникът – началникът на РДНСК – С., редовно призован, в становище от 19.10.2021г. оспорва иска. Твърди, че освен с посочените по-горе съдебни дела, давността е прекъсвана и по адм. дело № 8945/2015г. на ВАС, завършило с окончателно решение от 17.03.2016г., по адм. дело № 3801/2016г. на АССГ, завършило с влязло в сила решение от 01.09.2017г. и по адм. дело № 1232/2015г. на АССГ, приключило с влязло в сила на 07.01.2019г. решение. След него са изпратени покани за доброволно изпълнение от 28.01.2020г. и от 05.10.2021г. Следователно давностният срок не е изтекъл. Поради това се претендира отхвърляне на иска. Подробни съображения развива в писмена защита от 03.11.2021г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът се легитимира като собственик на жилище, находящо се на [улица] със ЗП от 90 кв.м., гараж под етаж с площ от 25,30 кв.м., избени помещения и подпокривно пространство, заедно със съответните ид.части от общите части на сградата и от дворното място, върху което е построена, съставляващо ПИ с пл. № 9 от кв. 15, м. „ГГЦ-Зона Г-14“ по плана на [населено място] с площ от 1274 кв.м., съгласно нотариален акт за замяна на недвижими имоти № 189, том LI, дело № 11009 от 10.07.1992г. и удостоверение за наследници на Л. Д. И.. Видно от скица на л.21, имотът представлява УПИ V-9, кв.15 по плана, утвърден със заповед № 50-09-60 от 16.11.1987г. и заповед № 09-50-59 от 13.04.1994г.

Със Заповед № ДК-02-ЮЗР-392 от 20.11.2012г. на началника на РДНСК ЮЗР е наредено премахването на незаконен строеж „Надстройка на съществуваща сграда“, находяща се в УПИ V-9, кв. 15, м. „ГГЦ“, зона Г-14 по плана на [населено място], тъй като строежът е извършен без строителни книжа. Установено е, че строежът е извършен от майката и бащата на ищеца като представлява надстройка над узаконени два етажа на жилищна сграда с променено предназначение в семеен хотел – пансионат. Конструкцията е стоманобетонена – плочи, греди и колони, жогграждащите стени са тухлени, над покривната плоча частично е изграден лек дървен покрив, ограден с тухлени стени и обособен като трети надстроен етаж. Друга част от покривната плоча е покрита с лека стоманена конструкция с кулообразна форма, оградена с поликарбонатни плоскости и обособена като зимна градина. Заповедта е влязла в сила на 05.06.2014г., когато е влязло в сила решение № 7165/19.11.2013г. на АССГ, 32 с-ав по адм. дело № 499 от 2013г., с което същата е потвърдена. На 23.10.2014г. началника на РДНСК – ЮЗР е изпратил покана до ищеца за доброволно премахване на строежа. Поканата е получена от него към 18.11.2014г., когато същият е подал заявление за спиране на изпълнението поради висяща процедура по узаконяване на строежа (л.210).

Със заповед № ДК-10-ЮЗР-63 от 19.05.2014г. е оставен в сила отказ на гл. архитект на

р-н „О.“ да проведе процедура по узаконяване на строежа. Жалбата на ищеца срещу заповедта е отхвърлена с окончателно решение № 4523 от 29.06.2015г. по адм. дело № 6499 от 2014г. на АССГ. Други наследници на адресата на заповедта Л. И., също са оспорвали заповед № ДК-10-ЮЗР-63 от 19.05.2014г., но водените от тях адм. дела (№ 3801/2016г. на АССГ и 8945/2015г. на ВАС) са неотносими към изтичането на давността спрямо ищеца в настоящото производство. Видно от протокол № С8-617 от 01.09.2015г., служители на РОНСК – С. са посетили строежа на място и са установили, че същият не е премахнат доброволно.

Ищецът е завел искова молба по чл. 292 от АПК, по която е образувано адм.дело № 1232/2015г. на АССГ. С определение № 723 от 11.02.2015г. по него е спряно изпълнителното производство за изпълнение на влязла в сила заповед № ДК-02-ЮЗР-392 от 20.11.2012г. на началника на РДНСК ЮЗР до приключване на производството по адм. дело № 6499/2014г. на АССГ с влязъл в сила акт. Това е станало на 29.06.2015г., както се посочи по-горе. Впоследствие ищецът е искал повторно спиране на изпълнението, но същото е било отхвърлено от съда. Самият иск е отхвърлен с решение № 149 от 07.01.2019г. на АССГ по адм. дело № 1232/2015г., влязло в сила на 25.11.2019г.

С покана за доброволно изпълнение изх. № С8-617-01-281 от 05.10.2021г., получена от ищеца на 08.10.2021г. (известие на л. 59).

При така установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 292 АПК задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Искът с правно основание чл. 292 от АПК, предявен от ищеца, е процесуално допустим, тъй като е подаден от лице с правен интерес, което е наследник на адресата на влязлата в сила заповед за премахване на незаконен строеж. Разгледан по същество, искът е неоснователен по следните съображения:

Искът по чл. 292 от АПК е отрицателен установителен иск. Предпоставките на иска са: 1. Да има образувано изпълнително производство, въз основа на влязло в сила изпълнително основание; 2. Длъжникът по това изпълнително производство да претендира настъпване на нови факти, реализирали се след влизане в сила на изпълнителното основание, които да са довели до изключване, погасяване или отлагане на задължението, вменено с изпълнителното основание; 3. Искът да е насочен срещу вискателя по изпълнителното производство.

Искът е насочен срещу вискателя по изпълнителното производство – в случая началника на РДНСК- С., който е правоприемник на издателя на процесната заповед. Налице е влязло в сила изпълнително основание – заповед № ДК-02-ЮЗР-392 от 20.11.2012г. на началника на РДНСК ЮЗР, която е влязла в сила на 05.06.2014г. Въз основа на това изпълнително основание е образувано изпълнително производство, започнало с отправената покана за доброволно изпълнение чрез писмо изх. № ЮЗР-12-634-01-403 от 23.10.2014г., получено от ищеца към 18.11.2014г. съгласно негово заявление на л. 210. От 05.06.2014г. не е текла давност, защото на 10.06.2014г. ищецът е подал жалба срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-63 от 19.05.2014г., оставена в сила с окончателно съдебно решение от 29.06.2015г. След него е започнала да тече давност, което е прекъсната с протокол № С8-617 от 01.09.2015г., съставен от служители на РОНСК – С.. От 01.09.2015г. е започнал да тече нов давностен срок, който е прекъснат с връчване на покана за доброволно изпълнение № С8-617-00-085

от 28.01.2020г., съобщена на ищеца чрез залепване на 03.02.2020г. на съобщение по реда на §4, ал.1, изр.2 от ДР на ЗУТ на адреса на [улица], на който се намира процесния строеж. Този начин на връчване съдът приема за редовен по смисъла на чл. 61 във връзка с чл. 18а, ал.9 от АПК, тъй като видно от справка от НБД „Население“ на л. 62, този адрес съвпада с постоянния и настоящия адрес на ищеца и последният не е намерен на него. От този момент е започнал да тече нов давностен срок, който към момента не е изтекъл.

Неоснователни са доводите на ответника, че в този период давността е била прекъсвана и от адм. дело № 8945/2015г. на ВАС, завършило с окончателно решение от 17.03.2016г., и адм. дело № 3801/2016г. на АССГ, завършило с влязло в сила решение от 01.09.2017г. Видно от доказателствата по делото, същите са водени от И. Д. И. – внук на брата на ищеца. Първото е по молба за отмяна на решението по адм. дело № 6499/2014г. на АССГ, която е отхвърлена, защото молителя не е бил страна в административното производство. Тази молба на прекъсва давностния срок, първо – защото не е подадена от ищеца в настоящото производство, който е длъжник в изпълнителното производство, второ – защото не е уважена (чл. 116, б. „б“ ЗЗД), трето – защото административният акт е придобил стабилитет, което го прави годно изпълнително основание, независимо от последващи производства за отмяната му. Същото се отнася и до адм. дело № 3801/2016г. по жалба на И. Д. И. срещу заповедта за премахване на незаконен строеж. Не се споделя довода и за прекъсване на давността по адм. дело № 1232/2015г. на АССГ след 29.06.2015г., тъй като изпълнителното производство е било спряно с определение по това дело само до влизане в сила на решението по адм.дело № 6499 от 2014г. на АССГ. След като това е станало, повторното искане на С. И. за спиране на изпълнителното производство до приключване на адм.дело № 1232/2015г. на АССГ или на адм. дело № 8945/2015г. на ВАС е отхвърлено.

Основателен обаче е довода на ответника, че давността е прекъсната с поканата изх. № С8-617-00-085 от 28.01.2020г. Получаването на поканата за доброволно изпълнение има за последица прекъсване на давността съгласно разпоредбата на чл. 282, ал. 1, т. 9 АПК. Налице са писмени доказателства за връчване на поканата чрез залепване на строежа на 03.02.2020г. От този момент до настоящия 5-годишната давност не е изтекла. Разпоредбата на чл. 285, ал. 1 АПК предвижда, че ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали 5 години от влизането му в сила. Погасителната давност е юридически факт, представляващ определен от закона период от време, с изтичането на който настъпват определени правни последици – погасяване на вземане и преклудирание възможността за изпълнението. Давността започва да тече от влизане в сила на изпълнителното основание (заповедта за премахване на незаконния строеж) и тече до момента, в който изпълнителното основание се приведе в изпълнение. Привеждането в изпълнение е обвързано с надлежното връчване на поканата за доброволно изпълнение по арг. от чл. 282, ал. 1, т. 9 АПК, предвиждаща прекратяване на изпълнителното производство по възражение на длъжника, ако от деня, в който задължението е станало изискуемо, до получаването на поканата по чл. 277 е изтекла давността по чл. 285 АПК. В настоящия случай от последното предприето действие по принудителното изпълнение на 01.09.2015г. до връчване на поканата за доброволно изпълнение на 03.02.2020г. не е изтекла предвидената в закона 5- годишна давност, нито след това до момента.

Предвид изложеното, съдът намира, че разпореденото със заповедта задължение е

изискуемо, тъй като не е погасено по давност, поради което и установителният иск, с правно основание чл.292 АПК, е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Водим от горното, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41-ви състав
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от С. И. И. иск срещу началника на РДНСК – С., че не се дължи изпълнение на заповед № ДК-02-ЮЗР-392 от 20.11.2012г. на началника на РДНСК - ЮЗР за премахване на незаконен строеж: „Надстройка на съществуваща сграда“, находяща се в УПИ V-9, кв. 15, м. „ГГЦ“, зона Г-14 по плана на [населено място].

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от същото.

СЪДИЯ: